

Chương 23: Đen mặt thu dọn phòng cho cô

Xuống xe, đóng sập cửa, nghênh ngang đi khỏi.

Tân Cảnh Thừa phát điên!

Nói chuyện nói một nửa, sống sờ sờ ghen trở về, không biết như vậy rất khó chịu sao!

Đám lãnh đạo cấp cao Tập đoàn Tân thị phát hiện, tổng giám đốc nhà bọn họ từ trước đến nay công tác nghiêm túc, hôm nay lại liên tiếp thất thân.

Rất nhiều lần người phía dưới báo cáo xong rồi, hấn cũng chưa phản ứng, vẫn là trợ lý Vương Gia Mộc nhắc nhở, hấn mới hoàn hồn.

Sau khi kết thúc cuộc họp, Tân Cảnh Thừa trở lại văn phòng, mệt mỏi xoa xoa ấn đường.

Vương Gia Mộc đang báo cáo công tác, thấy sắc mặt hấn không tốt, hỏi, “Tân tổng, nếu không chờ chút nữa tôi sẽ báo cáo?”

“Không cần.” Tân Cảnh Thừa cầm lấy văn kiện trên mặt bàn, trong đầu lại nghĩ đến lời của Tân Dật Vũ, hôm nay cô muốn.....

Sau đó không có câu kể tiếp.

“Hôm nay cậu muốn làm cái gì.”

“Cái gì?” Vương Gia Mộc vẻ mặt mờ mịt, Tân tổng hỏi lời này không thể hiểu được a. Hôm nay hấn phải làm nhiều việc.

Phát hiện mình nói lỡ, Tân Cảnh Thừa vẫy vẫy tay, cho hấn đi ra ngoài trước.

Xoa xoa ấn đường, lòng muốn bóp chết Tân Dật Vũ đều có. Cô gái này, là trời cao phái tới khắc hấn sao.

Hiện tại hấn vô cùng khẳng định, cô em gái này đã thay đổi, hơn nữa thay đổi vô cùng lớn, lớn đến thay đổi thành một người khác.

Thay đổi thành một người khác?

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Tân Cảnh Thừa biến sắc, lân đầu tiên trong thời gian đi làm, vì việc riêng rời khỏi công ty.

Người giúp việc Tân gia đang làm việc, nhìn thấy thiếu gia vội vàng trở về, tất cả đều hai mặt nhìn nhau.

Tân Cảnh Thừa đi thẳng đến phòng Tân Dật Vũ, đẩy cửa ra trong nháy mắt, da đầu tê dại.

Đây là phòng của cô gái nhỏ sao, đây là phòng của cô gái nhỏ sao! Loạn đến giống như đổng rác!

Tân Dật Vũ thực hướng nội, phòng là thế giới nho nhỏ của cô, cho nên cô chưa bao giờ để người giúp việc đi vào, quét tước đều là tự tay làm lấy.

Nhưng hấn rõ ràng nhớ rõ tối thứ sáu lúc tiến vào, thực chỉnh tề, tại sao hiện tại lại lộn xộn thành ổ chó!

Rất muốn ở trên giường cô tìm một cọng tóc rồi đi ngay, nhưng mà nơi này lộn xộn chứng cứ cưỡng bách của hấn lại tái phát.

Đen mặt vén tay áo lên, trong lòng vừa bốc hỏa vừa thu xếp lại phòng cho cô.

Lúc nhìn đến quần áo lót cô ném loạn trên giường, mặt Tân Cảnh Thừa nháy mắt đen thành đáy nồi, hăn chưa thấy qua cô gái lòi thối như vậy!

Rất muốn trực tiếp làm lơ, nhưng mà chứng cứ bách vạn ác nha. Cho dù cao quý như hăn, lúc này cũng nhịn không được chửi tục một tiếng, "Fuck!"

Lộ một khuôn mặt tận thế, đem quần áo lót của cô đặt vào tủ quần áo, giường thu dọn rức rở hăn lên, lúc này mới cầm mấy cọng tóc rời đi.

"Dật Dật, cô cười cái gì?"

Trường học, Đường Giai Ninh thấy Tân Dật Vũ cười trộm cả buổi sáng, nhìn dáng vẻ giống mơ xuân, rốt cuộc nhịn không được hỏi.

"Suy nghĩ một chuyện rất thú vị."

Tưởng tượng đến bộ dáng phát điên của Tân Cảnh Thừa lúc sáng, cô liền nhịn không được muốn cười.

Lại nghĩ đến trước khi mình ra cửa cố ý làm phòng lộn xộn, nếu Tân Cảnh Thừa đi vào, vậy là chơi vui rồi.

Cô đều có thể tưởng tượng về mặt của người đàn ông đen thui muốn chạy lấy người, nhưng lại bị chứng cứ bách vạn ác đi thu dọn phòng cho cô.

Trên giường còn ném nội y nha. Cũng không biết hăn nhìn thấy có biểu cảm gì. Đột nhiên cảm thấy mình rất xấu xa, giống đứa trẻ đùa dai ha ha ha ha ha ha ha ha ha.

Giữa trưa ăn cơm xong, Tân Dật Vũ một mình một người đi ở trên sân trường, người khác đối với cô chỉ chỉ trỏ, “Mau xem, người kia là Tân Dật Vũ.”

“Trời ơi, cô thật sự phẫu thuật thẩm mỹ nha, chà chà cũng không biết tốn bao nhiêu tiền mới từ một sườn bát quái chỉnh thành như vậy.”

Glaspachinhho.com